

Ίνδαλμα πίστης και θέλησης

Στέλιος Κυριακίδης: Ο μαραθωνοδρόμος που ξεπέρασε τον εαυτό του και νίκησε τον χρόνο

ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΣΙΑΚΑΛΛΗ

Ο άνθρωπος χρειάζεται ινδάλματα, σωστά ινδάλματα. Και η ιστορία, όταν την ψάξεις, θα δεις ότι έχει τέτοια· τέτοιες μορφές ιδεατές, με ψυχικό κάλλος και εσωτερική ομορφιά, που παραμερίζουν το ευτελές για χάρη του συνόλου. Εγωισμός μηδέν και αντί αυτού η φιλαλληλία, τίποτα να μη φαντάζει αδύνατο μπροστά στη θέληση. Πίστη ίσον νίκη. Τέτοιος ήταν ο Στέλιος Κυριακίδης, ένας δικός μας άνθρωπος, Κύπριος αθλητής, που έτρεξε για την καταρρακωμένη Ελλάδα, ξεπέρασε τον εαυτό του και τις φυσικές του δυνάμεις, κέρδισε στον Διεθνή Μαραθώνιο του 1946 και βοηθήθηκε ο συνάν-

● **Ο Κύπριος αθλητής, που έτρεξε για την καταρρακωμένη Ελλάδα, κέρδισε Μαραθώνιους και βοηθήθηκε ο συνάνθρωπός του**

θρωπός του. Ακριβώς ό,τι χρειαζόμαστε εμείς σήμερα.

Σκοπός του, λοιπόν, ήταν να βοηθηθεί η Ελλάδα, ρημαγμένη οικονομικά, εξουθενωμένη από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και τη γερμανική κατοχή, λαός φτωχός και δυστυχισμένος, που πέθαινε από την πείνα και τις κακουχίες. Ο Εμφύλιος Πόλεμος μόλις είχε αρχίσει, επιπλέον θάνατοι και εσωτερικές διαταραχές. Και εκεί έξω, στην υπήλιο, κανείς να μη γνωρίζει τι αντιμετωπίζει η χώρα. Τι πραγματικά περνά, τι καταπονεί τον Έλληνα. Ήταν μια εποχή όπου η ενημέρωση διαδιδόταν σαν βραδυκίνητο τρένο. Όπου η γνώση περιοριζόταν στα τοπικά σύνορα. Όπου έβρισκες ανθρωπιά, φτάνει να ήξερες πού να τη βρεις και πώς να την ξυπνήσεις. Εκείνος ήξερε το πώς και το πού: να βγει πρώτος στον Διεθνή Μαραθώνιο της Βοστώνης, να στρέψει τα βλέμματα του κόσμου πάνω του και έτσι να μιλήσει για την Ελλάδα. Κι ας ήταν αουτσάιντερ, ένας κάτισχνος άνθρωπος στα 36 του.

Συνέχεια στη σελίδα 29

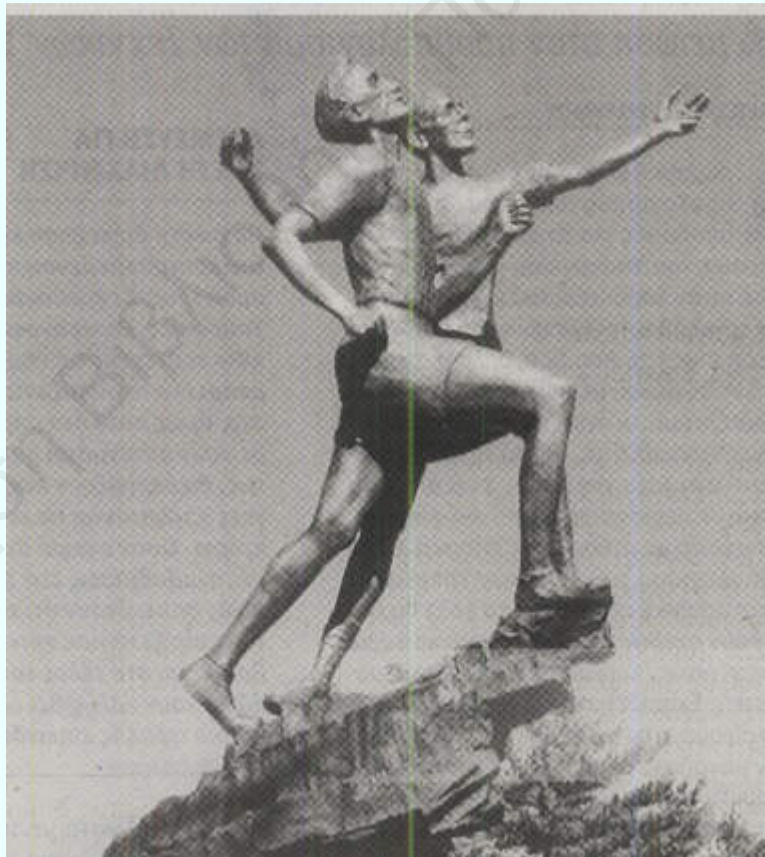
ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Σάββατο, 1 Δεκεμβρίου 2012, p. 28

Τρέξιμο: επιθυμία και παρηγοριά

Ο Στέλιος, παρότι αρχικά δεν μπορούσε, ήθελε πάρα πολύ να τρέξει, όπως τα άλλα τα παιδιά. Το προσπαθούσε στο δημοτικό σχολείο της Πάφου όπου φοιτούσε και έπαιζε στα διαλείμματα. Πολλές φορές δε, έτρεχε με τους συμμαθητές του και άλλες τόσες γύρω από την εκκλησία, όπως και από το ένα χωριό στο άλλο, για να μεταφέρει φαγητό. Σταδιακά επιτάχυνε. Πήγε γυμνάσιο και στα 14 του ο πατέρας του τον έβγαλε από το σχολείο. Τον έστειλε στη Λεμεσό και δούλεψε σε αρτοποιείο συγγενή του παράλληλα με τη νυχτερινή λάντζα και το σερβίρισμα σε ξενοδοχείο. Μοναδική του παρηγοριά ήταν το τρέξιμο. Έτρεχε μετά τη δουλειά, αργά το βράδυ, με τη στολή του σερβιτόρου και με όνειρο να γίνει αθλητής. Που όσο τον κοροϊδεύαν οι φίλοι του, γι' αυτό άλλο τόσο πείσμωνε και έτρεχε περισσότερο. Όμως, εξουθενωνόταν και άλλαξε δουλειά. Το τρέξιμο το σταμάτησε διότι τον πονούσαν τα πόδια του και επισκέφτηκε τον Βρετανό γιατρό Ρέτζιναλντ Τσέβερτον. Ο οποίος διαπίστωσε σ' αυτόν ότι η καρδιά του χτυπούσε 40-50 παλμούς το λεπτό, ιδανικός σφυγμός για δρομέα μεγάλων αποστάσεων. «Θέλεις να γίνεις τέτοιος;», τον ρώτησε και αυτό ήταν ό,τι επιθυμούσε ο Στέλιος, που τον πήρε ο Τσέβερτον υπό την προστασία του. Του έδωσε δουλειά και τον προπονούσε.

Το γλυπτό «The Spirit of Marathon» του Mico Kaufman, στη Βοστώνη, για τον άθλο του Κυριακίδη. Αντίγραφο του στη Λευκωσία το 2017.

αδύνατος και κοκαλιάρης

Ισχνός και αδύνατος ήταν πάντα του ο Στέλιος Κυριακίδης. Ένα λιποβαρές εφταμηνίτικο βρέφος, όταν γεννήθηκε στις 15 Ιανουαρίου 1910, στον Στατό της Πάφου. Ήταν το μικρότερο παιδί του Ιωάννη και της Ελένης Κυριακίδου, με αδέρφια τον Χρυσόστομο, τον Δημήτρη, τον Ηλία και τη Χαριθέα. Αυτά ήταν γερά παιδιά και μεγάλωναν κανονικά, εν αντιθέσει με τον Στέλιο, που παρέμενε λεπτός και κοντός. Με αδύνατα πόδια.

Οικογένεια εφτά μελών και ζούσε σε ένα σπίτι δύο δωματίων. Ήταν φτωχοί άνθρωποι, αγρότες, οι οποίοι παρήγαγαν το δικό τους κρασί από τα αμπέλια τους, καλαμπόκι, πατάτες και ελαιόλαδο. Από μικρός ο Στέλιος βοηθούσε στις εργασίες. Μαζί με τον πατέρα του βοσκούσαν τα πρόβατα, μαζί περπατούσαν στους αγρούς. Έτσι σιγά-σιγά τα πόδια του δυνάμωναν, καθώς και όποτε ξυπόλυτος έκανε τους τραχείς δρόμους του χωριού.

Με τα παιδιά του, Δημήτρη και Ελένη, όταν επέστρεψε νικητής από τη Βοστώνη το 1946.

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Σαββατο, 1 Δεκεμβριος 2012, π. 28

Οι πρώτοι νικηφόροι αγώνες

Το 1933 αποφάσισε να λάβει μέρος στους 22ους Παγκύπριους Αγώνες. Προσέγγισε τον υπεύθυνο του Γυμναστικού Συλλόγου «Τα Ολύμπια», Παύλο Αγγελινίδη, ο οποίος τον δοκίμασε στα 9.000 μέτρα. Δοκιμάστηκε και από τον Χρήστο Τάββα και ξανά από τον Αγγελινίδη, προκαλώντας τον θαυμασμό τους. Τον προπονούσαν. Ωστόσο, δύο εβδομάδες πριν από τους προκριματικούς τραυματίστηκε, καθώς έκοβε ξύλα. Δεν ποθήθηκε. Ούτε ότι στα 5.000 μέτρα θα αντιμετώπιζε το μεγάλο όνομα Ανδρέα Αραούζο. Που τον νίκησε με 600 μέτρα διαφορά. Νίκησε και στα 10.000 μέτρα.

Η επιτυχία αυτή του Στέλιου τον έστειλε στους Προβαλκανικούς Αγώνες στην Αθήνα, την ίδια χρονιά. Θα επιλέγονταν αθλητές για την Εθνική Ελλάδα, ωστόσο τερμάτισε δεύτερος. Είχε εσωτερική φλόγα, την οποία διέκρινε ο προπονητής Ότο Σίμιτσεκ, που τον προέτρεπε να προσπαθεί. Τον συμβούλεψε επίσης να φορά ρολόι και να καταγράφει τον χρόνο του. Συμβουλή που ακολουθούσε

πάντοτε ο Κυριακίδης και κέρδισε στα 1.500 μέτρα, στα 5, στα 10 και στα 20 χιλιόμετρα στους Παγκύπριους Αγώνες του 1934. Ήταν πολύ μεγάλος αθλητής για ένα μικρό τόπο όπως η Κύπρος. Γι' αυτόν ήταν η Ελλάδα.

Στην Αθήνα ο Στέλιος προπονείτο εντατικά από τον Σίμιτσεκ. Έτσι, στέφθηκε νικητής το 1934 στα 5 χιλιόμετρα στους Πανεληνίους Αγώνες και στους Βαλκανικούς στο Ζάγκρεμπ. Μάλιστα, στο Ζάγκρεμπ, κατέρριψε το ελληνικό ρεκόρ του χρυσού Ολυμπιονίκη του 1896, Σπύρου Λούπη και πέτυχε τον καλύτερο χρόνο της Ευρώπης της χρονιάς.

Με την επιστροφή του ο ελληνικός λαός τον υποδέχτηκε με θέρμη και ο Λούπη τον αγκάλισε με ένα «Καλώς τη λεβεντιά!».

Ακολούθησαν η πρωτιά του στην Ουγγαρία και ένα νέο βαλκανικό ρεκόρ, όπως και η νίκη του στον Βόλο. Προετοιμαζόταν για τους Ολυμπιακούς του 1936, τη στιγμή που το κύμα του γερμανικού αντισημιτισμού άγγιζε την Ευρώπη. Ήταν μια ανάσα πριν από τους Βαλκανικούς του 1935, στους οποίους

Θρίαμβοι και ρεκόρ στην Ελλάδα

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Σαββατο, 1 Δεκεμβριος 2012, p. 28

σελίδα >>29
Τρίτος Quantum
Μαραθώνιος

- **Αν ο Στέλιος Κυριακίδης έκανε την υπέρβαση, ξεπέρασε τα ανθρώπινα όρια αντοχής, τότε μπορούμε και εμείς. Μπορούμε στον τρίτο Quantum Μαραθώνιο Λευκωσίας, την ερχόμενη Κυριακή, 9 Δεκεμβρίου 2012.**

Με το δάφνινο στεφάνι της νίκης στη Βοστόνη.

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Σάββατο, 1 Δεκεμβρίου 2012, π. 28

συμμετείχε ο Κυριακίδης, με όρους. Αντέδρασαν οι Γιουγκοσλάβοι ότι Κύπριος διαγωνιζόταν με την Ελλάδα και συμφωνήθηκε να αρχίσει την κούρσα δύο λεπτά μετά τους υπόλοιπους δρομείς. Τ

ελικά έκοψε δεύτερος το νήμα με 27 δευτερόλεπτα διαφορά από τον πρώτο Γκαλ. Πρώτος τερμάτισε στον Διεθνή Μαραθώνιο τςυ Λονδίνου. Το 1936 εργοδοτήθηκε ως εισπράκτορας στη Δ.Ε.Η.

